

0.6 w₂ Desca bar et kabaret

Scéna shodná s 0.2. Descartes je však již střízlivý. Artur vchází první, už ne tolik ustrašený, spíše rozhodný. Artie je naopak skleslý.

Descartes:

VY! To jste vy! Jak jste se sem dostali? A hlavně, jak jste se dostali ven? Musím se dostat ven, sedím tady celý život, furt mě otravuje nějaký chlap v plášti, který chce, abych šel ven, ale stačí jediná pochybnost a dveře mi zmizí před očima! Už to nevydržím, Bože, zaruč mi nějaký svět, v němž jsou věci barevné a různě veliké, a dá se s nimi hýbat.

Artur:

Až se uklidníte, dal bych si pansofistický megaloumák.

Descartes:

Cože? Vždyť jste mi posledně všechn vypili! A pak zdrhli! Ani jsem nepočítal s tím, že se...

Artur:

Máme vás pozdravovat od Boha. Máte mu prý více důvěřovat.

Descartes:

B-bůh? Vy jste s ním mluvili?

Artur:

Ano, celkem příjemný chlapík, ale rozhodně se na něj neobracejte s žádnými žádostmi. Prostě mu věřte, vždyť vás koneckonců stvořil ve své dobrotě.

Descartes:

Vážně? A já si celou tu dobu myslel...

Artie:

Buďte oba dva zticha!

Artur:

Uklidni se, Arture.

Artie:

Neříkej mi tak, ty hnido.

Artur:

Arture, prosím tě. Třeba to vyjde příště.

Artie:

Nevíš, co říkáš. Zabit Boha, ta možnost přijde jednou za život.

Artur:

Jednou za tvůj život, ale máš mnoho protějšků, vid'.

Artie:

Nedělej si srandu. Chci vodku!

Descartes:

S platonikem?

Artie:

Ne, čistou.

Descartes:

Jedna vodka...

Descartes:

Druhá vodka...

Descartes:

Třetí vodka...

Artur:

A dost, Arture.

Artie:

Nech mě být.

Artur:

Arture, myslím, že by si mi měl dát Kočku.

Artie:

Cože?

Descartes:

Čtvrtá...

Artur:

Ty už ses nacestoval dost. Teď je, myslím, řada na mě a můj vlastní pokus.

Artie:

Chceš se pokusit zabít Stvořitele?

Artur:

Kdepak, chci najít svou Lásku.

Artie:

Ty si snad úplný cvok. Teď, když vím, kdo za můj nezdar může, půjdu a vydám se jej zneškodnit. Nikoliv Boha, ale pisálka je třeba zabít!

Descartes:

Pánové, ta Kočka, to je ta krabice?

Artie:

Ano.

Artur:

Již mnoho let jsem nebyl šťastný. Kladu si za vinu, co se jí stalo, neboť jsem to byl já, kdo ji vyhnal, a ocitla se tak v tom nešťastném parku, z kterého už živá nevyšla. Ale teď, díky Kočce a tvé pomoci to budu moci odčinit. Vydej mi ji.

Descartes:

S tou Kočkou, s ní můžete projít dveřmi ven?

<Artie přikývne>

Descartes:

V tom případě bych ji rád koupil.

Pánové, račte si vzpomenout, že jste minule utekli bez placení, a dlužíte.

Artie:

To jsme nebyli my, to byli jiní Arturové.

Descartes:

Na to vám neskočím. Klidně někoho z vás vyzvu na souboj. Jsem zkušený stínový šermíř.

<Vytáhne non-Nietzschovo kladivo.>

Artie:

Platí, ale rozdáte si to s tím, kdo přežije.

<nemešká a vytáhne břitvu>

Slíbil jsem ti ji, Arture. Tohle je slavná Occamova břitva.

<Dojde k zápasu, ale než se stihne Descartes zapojit, Artur padá mrtev k zemi, Artie popadne krabici s Kočkou a uteče dveřmi.>